

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 25.000

Letna inozemstvo

Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 25 (1807)

Gorica - četrtek, 21. junija 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Vera in partija v Sloveniji

V začetku lanskega decembra je komisija za razlago pravil pri centralnem komiteju Zveze komunistov Jugoslavije (ZKJ) zavzela ostro in nepopustljivo stališče do tistih članov ZKJ, ki še tako ali drugače ohranjajo kak stik s Cerkvijo. Ker ima ZKJ v jugoslovanski družbi in državi po ustavi zajamčeno vodilno vlogo, zadevajo njena stališča tako ali drugače vsakega občana.

DRUŽBENO PROTISLOVJE

Seveda je pa v vsem tem neko protislovje. Z ene strani jugoslovanska ustava in ostala zakonodaja razglasa, da je človekovo osebno zadevo in poudarja, da temu ustrezno ločitev Cerkve od države. Temu dosledno v Jugoslaviji ne bi smela obstajati nikakršna državna vera ali en sam nazor. Temu dosledno bi zato tudi noben nazor ne smel imeti prednostnega položaja.

Toda po drugi strani ista ustava jamči izjemno družbeno in politično vlogo ZKJ, za katero pa vera ali nevera ni stvar osebne izbire njenih članov, ampak strogo obvezen nazor, zaradi česar dobi njen ateizem vodilno vlogo v družbi in postane nekaka državna vera.

OBVEZNI ATEIZEM KVARI LJUDI

Prav ta obvezni ateizem vodilne družbene skupine povzroča, da imajo verni ljudje občutek drugorazrednosti, da skrivajo svojo vernost, da se prenahejajo, da vstopajo v partijo, ker je pač to pogoj za kakšno večjo ali manjšo uveljavitev.

Takih vstopov ne moremo sicer odobravati, ker bi prvi vernik moral biti pripravljen zaradi svoje vere kaj žrtvovati, a že dejstvo, da so nekateri verni ljudje za ceno svoje doslednosti stopili v partijo, pove dovolj. Pove namreč, da v partijo ne silijo verniki sami in da jih vanjo tudi Cerkve ne pošilja kot trojanske konje, ampak jih k temu čisto preprosto silijo domače razmere in tisti, ki so jih ustvarili. Sili jih dejstvo, da je rdeča knjižica dostikrat — čeprav ne vedno — pogoj za boljše mesto. To sicer ni nikjer izrecno zapisano, se pa skoraj redno dogaja.

Toda če bi dejansko in praktično obveljalo, da članstvo v ZKJ ni pogoj za nobeno odgovornejše mesto v jugoslovanskem družbenem ali gospodarskem življenju, bi vstopali v partijo samo iskreno prepričani marksisti in ateisti. In to bi bilo edino dosledno.

Tako pa se dogaja, da je v ZKJ vedno več razumnikov, ker se tako najlaže zaposlijo, vedno manj pa delavcev in kmetov, ki bi morali biti jedro partije. »Naši razgledni«, ki izhajajo v Ljubljani, vedo povedati, da šteje Zveza komunistov Slovenije (ZKS) trenutno 126.000 članov, a le še 331 kmetov. Partija, ki naj bi bila stranka delavcev, je danes samo še 30 % delavska, vsi ostali so profesorji, učitelji, uradniki, gospodarstveniki. Svoj čas so jih komunisti klicali za »buržuje«. Značilno za sedanjo partijo je tudi, da iz ZKS izstopajo v prvi vrsti kmetje, takoj za njimi pa delavci. Leta 1982 je bilo med vključenimi iz ZKS kar 51 % delavcev.

Ko so Matjažu Jevnišku, ki je predsednik univerzitetne konference Zveze socialistične mladine v Ljubljani zastavili vprašanje, ali je res, da študentje silijo v Zvezo komunistov šele proti koncu študija, ko so na vidiku službe, je odgovoril: »Najbrž bo držalo. Načelo moralnopolitične neoporečnosti (tj. da pripadaš partiji, op. ur.) je pač še vedno preveč povezano s članstvom v ZK.«

Tudi partijec Ivan Šiber je v reviji »Naše teme«, ki izhaja v Zagrebu, zapisal, da je kakih 80 % članov ZK le zaradi oportunitizma in konformizma. Miljan Radović pa piše, da bi bilo treba izločiti »vse oportuniste, konformiste, verbaliste (čvekače, op. ur.), karieriste, grupaše...«

Iz vsega povedanega sledi, da je Zveza komunistov tista, ki ustvarja take razmere, da ljudje silijo v partijo, ker sicer ostanejo ob robu družbe ali drugorazredni državljani.

IZRIVANJE VERE IZ JAVNOSTI

Pa še na nekaj partija bolešno pazi: da bi vera v javnosti ne prišla do izraza. Zato neprestano ponavlja, da je vera nekaj zasebnega. To pojmuje tako, da jo izriva ob vsaki priložnosti iz javnega življenja. Ni še dolgo, ko so se v Sloveniji v časopisju, radiu in na televiziji delali nevedne za obstoj božičnih in velikonočnih praznikov. Kraje s svetniškimi imeni so preimenovali, filme izrezovali, besedilo z versko vsebino pa pustili neprevedeno. Znamenja ob poteh in na vrhovih gora je jemala noč. Nekatere je motila celo veržica s križcem okoli vratu ali pozdrav »zbogom« ali beseda god. Medtem ko ima pravico do javnosti vsak, še tako neokusen sprevod pustnih šem, cerkvene procesije ne smejo na ceste, da »ne ovirajo prometa«. Do televizije ima pravico vsaka še tako vprašljiva skupina, verski obred pa bi bil nekaj nezasišlanega. Če knjižna založba izda zgodovinsko neutemeljeno knjigo o Kristusu, je to hvale vredno, zelo pa bi se pregrešila, če bi poslala na knjižni trg knjigo z versko vsebino.

TUDI VERNOST IMA PRAVICO JAVNOSTI

Tako potiskanje vernosti v najstrožjo zasebnost pa dokazuje, da družba v Jugoslaviji prav po krivdi partije ni svobodna, saj ni zmožna gojiti medsebojnega spoštovanja in razvijati miselnega pluralizma. Ker je tudi verni človek družbeno bitje, bi se mu moralo omogočiti, da se v javnosti pokaže in pojavi z vsem, kar je, tudi z vero. Če pa česa iz kakršnih koli razlogov javno ne sme pokazati, se ga glede tistega začeta prej ali slej lotevati dvom in sram, kajti kar je sramotno, ne sme v javnost in kar ne sme v javnost postane sramotno, manjvredno, nepriemerno.

Ni treba posebej dokazovati, da povzroča tako stanje pri posameznih vernikih duševno nelagodnost, notranjo razdvojenost in občutek geta. Kar ima za eno največjih vrednot, mora skrivati. Le če bo vernost v jugoslovanski družbi dobila pravico javnosti kot jo ima vsaka druga človeška razsežnost, ko bo npr. vernik smel svoje praznike javno praznovati, ko mu ne bo treba živeti na dveh ravneh: javni in zasebni, bo konkretno doživljal, da ga drugi sprejemajo v celoti in ne samo do neke vnaprej postavljene mere.

V današnji Sloveniji in ostali Jugoslaviji torej danes ni problem v tem, ali lahko tudi verni postanejo člani ZK in ali je vera samo človekova notranja zadeva, temveč da bi se sedanja tamkajšnja družba vedno bolj razvijala v pravo in dosledno pluralistično družbo, kjer bodo vsi nazorji enako spoštovani in se bo lahko vsakdo brez kakršnih koli posledic odločil za svoj nazor po svoji pameti in vesti. Ko bo prišlo do tega, ne bo več razmer, ki bi verne silele v partijo.

— ak

■ V skupnem poročilu, ki je bilo objavljeno po pogovorih med argentinskim predsednikom Alfonsinom in španskim ministrskim predsednikom Gonzalezom je rečeno med drugim, da obe vladi osporavata britansko suverenost tako nad Gibraltarjem kot nad Malvinskimi otoki. Ker je Vel. Britanija Gibraltar s silo zasedla leta 1704, Argentine pa leta 1830 pregnala z Malvinov. Ministrski predstavniki Thatcherjevi ta izjava obeh državnikov ni bila všeč, zato je v britanskem parlamentu izjavila, da bo njena vlada še naprej spoštovala voljo gibraltarskega prebivalstva (to se je na referendumu leta 1967 z veliko večino izreklo za britansko kolonialno upravo) kakor tudi željo prebivalcev Falklandskih (Malvinskih) otokov. Istočasno pa je predstavnik britanskega zunanjega ministrstva dejal časniki, da se je London pripravljen pogovarjati z Argentino o normalizaciji odnosov med državama.

Volitve presenečenj

Deloma že v četrtek 14. junija (v Vel. Britaniji, na Irskem, Danskem in Nizozemskem) in deloma v nedeljo 17. junija (v Italiji, Franciji, Zah. Nemčiji, Belgiji, Luksemburgu in Grčiji) so šli volivci desetih zahodnoevropskih držav na volišče, da že drugi izvolijo evropski parlament, ki ima svoj sedež v Strasburgu v Franciji.

Zadnje volitve so prinesle s seboj vrsto presenečenj, ki bodo v prihodnjih tednih in mesecih za stranke povod prenekaterih preverjanj, analiz in zaključkov. Za največje presenečenje je poskrbela italijanska komunistična stranka, ki je prvič v zgodovini italijanske republike prehitela Krščansko demokracijo, res sicer le za 0,3 %, pa vendar dovolj, da se lahko s tem ponosa. Značilno je, da so ji k uspehu pripomogli ne kraji industrijskega severa, marveč dežele zaostalega juga in otoki. Treba pa je dodati, da se je DC dobro držala, njen tajnik De Mita je bil najbolj voljeni človek — prejel je 1.052.000 preferenc — in je sedaj postalo jasno, kar bodo morali upoštevati zlasti njeni zavezniki v vladi, da je DC osnova za vsako demokratično življenje v Italiji.

V Franciji so pravi polom doživeli komunisti, ki so nazadovali od 20,5 % na 11 % ter izgubili kar 9 poslancev. Nazadovali so tudi socialisti, okrepili pa so se pristaši bivšega predsednika D'Estainga in golisti. Pravo presenečenje pa je bil uspeh nove desnice, ki si je zagotovila 10 poslanskih mest.

Tudi konservativci v Vel. Britaniji ne morejo biti preveč zadovoljni. Nazadovali so za 14 poslancev, medtem ko so njih večni tekmeči laburisti pod novim vodstvom od 18 mest prešli na 32. Vendar se Thatcherjeva tolaži z dejstvom, da je šlo

na volišče komaj 32 % prebivalstva.

V Zah. Nemčiji so svoj polom doživeli liberalci, ki sestavljajo vladno koalicijo s krščanskimi demokrati. Ker niso dosegli 5 % glasov, v bodoče v Strasburgu ne bodo več zastopani. Majhen osip glasov so doživeli in bodo zato imeli enega poslanca manj krščanski demokrati. Bolj so nazadovali socialdemokrati. Izgubili so 2 poslanski mesti. Pravo zmago slavje pa so dosegli takoj. »zeleni«, gibanje, ki zahteva varstvo okolja in se protivi namoščanju jedrskih izstrelkov. V Strasburgu bo imelo 7 poslancev. Tudi iz Belgije in Nizozemske bodo poslali »zeleni« dva svoja zastopnika.

Na Danskem se je okrepila povezava strank, ki nasprotujejo pripadnosti Danske Evropski gospodarski skupnosti; na Irskem so neuspeh doživeli laburisti, ki v Strasburgu ne bodo več zastopani; v Belgiji so socialisti, tako francosko kot flamsko govoreči napredovali na račun krščanskih socialcev; tudi na Nizozemskem so se socialisti okrepili; isto velja za Luksemburg. V Grčiji so vladajoči socialisti ohranili svoje položaje (prejeli so 41,58 glasov), nevarno se jim je približala opozicijska stranka Nova demokracija, ki je napredovala od 31,34 % glasov na 38,11 odstotkov.

IZIDI VOLITEV V ITALIJI

V Italiji je PCI prejela 11.639.286 glasov, v odstotkih 33,3 in si zagotovila 27 mest (+3). DC ima 11.541.364 glasov (33 %), seže 27, tri manj kot do sedaj. Socialisti so ohranili 9 poslanskih mest, z ozirom na lanske politične volitve pa nazadovali za 0,2 % glasov. PSDI ima 3 poslance (-1), združeni liberalci in republi-

Papež v deželi Zwinglija in Kalvina

Če ne bi bilo atentata na sv. očeta 13. maja 1981, bi bil papež Janez Pavel II. nekaj tednov nato obiskal Švico, deželo, za katero je značilna velika verska raznolikost. Na zahodu države, zlasti v Ženevi in okrog nje prevladujejo kalvinci, v sredi okrog Berna, Zürich in proti Baslu ter Sankt Gallenu pristaši reformirane švicarske Cerkve, ki jo je uvedel Zwingli, ostali del Švice proti vzhodu in jugu ter osrednji kantoni (Schwyz, Uri, Luzern, Ober in Nidwalden) pa pretežno katoliški. Danes se nad 50 % švicarjev priznava h katoliški veri, imajo pa katoličani še vedno nek manjvrednostni kompleks do protestantov. Obisk sv. očeta je imel med drugim tudi ta namen, da jih potrdi v katoliški samozavesti.

V Švici letos praznujejo 475-letnico rojstva Kalvina in 500-letnico Zwinglija, lepa priložnost za papeža, da je nastopil tudi v ekumenskem duhu in se sestel s predstavniki obeh skupnosti, ki sta jih priključila v življenje ta protestantska reformatorja.

MED ITALIJANSKIMI ŠVICARJI

Papež je začel svoje potovanje v torek 12. junija v dopoldanskih urah. Letalo ga je najprej poneslo v Zürich, kjer ga je na letališču Kloten pozdravil predsednik švicarske konfederacije za leto 1984 Leon Schlumpf. Od tam je sv. oče z manjšim letalom takoj odpotoval v Lugano na jugu države, kjer živijo v kantonu Ticinu italijansko govoreči Švicarji. Na stadionu Cornaredo v severnem delu mesta je opravil sv. mašo in poudaril, da ni možna krajevna Cerkve, ki ne bi bila povezana z drugimi. Omenil je tudi sv. Karla Boromejskega, čigar 400-letnice smrti se letos spominjamo in ki je bil škof tudi mesta Lugana, saj je mesto tedaj spadalo pod milansko škofijo.

NA SEDEŽU SVETA KRŠČANSKIH CERKVA

Iz Lugana je sv. oče poletel v Ženevo, kjer je že bil 15. junija 1982 na kratkem

obisku. V tem središču kalvinstva — še ne dolgo je mestni svet odbil predlog, naj bi v Ženevi bival katoliški škof — ima svoj sedež Svetovni svet krščanskih Cerkva, v katerega je vključenih 300 raznih krščanskih skupnosti iz 105 različnih držav s približno 400 milijoni vernikov ter ga vodi protestantski pastor Potter z Jamajke.

To srečanje je bilo v skupni molitvi in izmenjavi stališč obeh verskih predstavnikov. Potter je zlasti poudaril, da ni dovolj formalno sodelovanje, temveč si je treba prizadevati živeti evangelijsko v besedi kot v dejanju. Zelo jasen in odločen je bil sv. oče, ko je dejal, da je katoliška Cerkve prepričana, da je v celoti ostala zvesta apostolskemu izročilu in veri cerkvenih očetov, za kar daje jamstvo rimski škof, ki je vidno znamenje cerkvene edinosti. Nato je papež naštel stvari, ki povezujejo katoliško Cerkve z ostalimi krščanskimi Cerkvami. So to krst, Sv. Duh, molitev, skrb za pravico in mir v družbi za rezeve in tiste, ki so oropani človekovih pravic. Katoliška Cerkve zlasti želi, da bi tudi ostale Cerkve bolj vztrajale na tem, da se povsod spoštuje verska svoboda in svoboda vesti.

Po tem srečanju se je sv. oče podal še v pravoslavni center Chambesy pri Ženevi, ki ga je ustanovil leta 1966 ekumenski patriarh v Carigradu in ga vodi metropolit Damaskinos. V tem centru sedaj potekajo priprave za sklicanje vsepravoslavnega koncila.

V FRIBOURGU

Z vlakom je papež na večer prvega dne odpotoval v Fribourg, ki se ponasa s slavno katoliško univerzo. Tu se je sestel najprej z redovniki in redovnicami ter jim govoril o življenjski sili Boga posvečenega življenja. Drugi pogovor je namenil profesorjem univerze ter nakazal razmerje med vero, znanostjo in kulturo. V preteklosti se je preveč gradilo na prepričanju, (nadaljevanje na 2. strani)

kanci 5. Radikali so si osvojili tri nova mesta. Do sedaj niso bili zastopani v evropskem parlamentu. Velik uspeh so dosegli zlasti, ker so na listo postavili televizijskega napovedovalca Tortora, ki je že dolgo časa v zaporu zaradi domnevne povezave z mafijskimi krogi. Prejel je izredno veliko število preferenc. Očitno so volivci hoteli s svojim glasom Tortori protestirati proti sedenji italijanski kazenski zakonodaji. Tudi Proletarska demokracija bo imela svojega zastopnika. MSI se je prav tako okrepil; od 4 je prešel na 5 sedežev.

Ob uspehu manjšinske liste Federalizem - Evropa narodov, ki so jo sestavljali akcijska sardinska stranka, valdostanska zveza, okcitanci in SSK se želimo posebej ustavit, saj ji je uspelo zagotoviti si svojega poslanca. Za to listo je bilo oddanih 190.879 glasov. Žal pa je volivci SSK niso tako kompaktno podprli kot se je to zgodilo pri prvih volitvah za evropski parlament, kar se nam ne zdi pametno.

In kako se je ta manjšinska lista odrezala na Tržaškem in Goriškem? V Tržaški pokrajini je prejela 3.461 glasov (1,8 %), v mestu samem 2.362, pred petimi leti pa v pokrajini 6.658 (3,2 %). Torej precejšen korak nazaj. Isto velja za goriško pokrajino. Letos 1.719 glasov (1,67 %), v mestu Gorici 889, pred petimi leti 2.781 (2,7 %), lani SSK na političnih volitvah 2.453 (2,4 %). V videmski pokrajini je bilo oddanih za manjšinsko listo 2.311 glasov, v samem Vidmu 588.

IMAMO PREDSTAVNIKA V STRASBURGU!

Izvolitev skupnega manjšinskega poslanca v evropski parlament v Strasburgu je za nas Slovence nedvomno velik uspeh. Bil je izvoljen sardinski zastopnik Columbu, ki je že bil poslanec v rimskem parlamentu. Prav gotovo pa bo kasneje v teku mandata prišlo do rotacij z drugimi manjšinskimi predstavniki.

Slovenski kandidacije so tudi dosegli lepe rezultate. V našem volilnem okrožju severno-vzhodne Italije, ki obsega dežele Furlanijo-Juljsko krajino, Veneto, Tridentinsko-Južno Tirolsko in Emilio-Romagno so dosegli naslednje preferenčne rezultate: Andrej Bratuž 2.201 (prvi v okrožju), Jurij Slokar 353, Stanislav Skrinjar 266. V severno-zahodni Italiji, ki obsega dežele Piemont, Ligurijo, Aosto in Lombardijo, kjer je tudi bila SSK prisotna s svojim kandidatom, je prejel A. Bratuž 831 preferenc.

Uspeh skupne manjšinske liste je na vsak način zelo odmeven in pomeni lepo uveljavitev skupnega ideala narodnih manjšin v državi in samostojnega nastopanja. Prav ta uspeh mora pa vlitii še novih sil in zlasti dati poguma slovenskim volivcem, ki se sedaj niso odločili, da podprejo skupno manjšinsko listo.

OSTALE DRŽAVE

Francija: združeni golisti in pristaši D'Estainga 41 (+1), socialisti 20 (-2), komunisti 10 (-9), nova desnica 10 (+10).

ZR Nemčija: krščanski demokrati 41 (-1), socialdemokrati 33 (-2), zeleni 7 (+7).

Vel. Britanija: konservativci 47 (-14), laburisti 32 (+14), liberalci 1 (+1), ostali 1 (-1).

Irsko: napredni demokrati 8 (-3), krščanski demokrati 6 (+2), liberalci 1.

Belgija: krščanski demokrati 9 (-1), socialisti 7, liberalci 5 (-1), Flamci 1 (-1), zeleni 2 (+2).

Nizozemska: socialisti 9, krščanski demokrati 8 (-2), liberalci 5 (+1), zeleni 2 (+2), protestanti 1 (+1).

Danska: proti EGS povezava 5 (+1), socialisti 4, konservativci 3 (+1), liberalci 2 (-1), krščanski demokrati 1 (-1), komunisti 1.

Luksemburg: krščanski demokrati 3, socialisti 2 (+1), liberalci 1 (-1).

Grčija: socialisti 10, Nova demokracija 8, komunisti 5 (-1), neodvisni 1 (-1).

Papež v deželi Zwinglija in Kalvina

(nadaljevanje s 1. strani)

da sta znanost in tehnika jamstvo za človeški napredek, svobodo in srečo. Ob današnjih uničevalnih orožjih pa vemo, da temu ni tako. Iz te krize vodi ena sama pot: dati se moramo voditi od Resnice.

Naslednja srečanja je imel sv. oče s teologi, diplomatskimi predstavniki, z zastopniki judovske skupnosti, z verniki v parku »La Poya«, kjer je zanje maševal in na večer na drsalnem stadionu, kjer se je zbrala mladina.

POGOVOR S ŠVICARSKIMI PROTESTANTI

Dan četrta je sv. oče prišel v Bernu, ki je glavno mesto švicarske konfederacije. V kraju Kehrsatz, kjer je sedež švicarskih protestantskih Cerkva je papež omenil oba švicarska reformatorja Ulricha Zwinglija in Janeza Kalvina. Bila sta pomembni osebnosti svojega časa, je dejal, toda s tem, da znova dajemo poudarek njunemu delu, še nikakor niso odstranjene ovire za edinstvo, kajti še vedno obstajajo osrednje razlike v našem verovanju. Dokler ne pride do popolnega soglasja v verskih rečeh, se ne smemo predajati lažnim utvarom.

Isti dan se je sv. oče sestal tudi s člani zveznega sveta švicarske republike v sedežski rezidenci v kraju Lohn. Pozval jih je, naj odprejo švico tistim, ki bežijo pred nasiljem ali zapuščajo domovino zaradi silnega pomanjkanja. Švica je poklicana, da zaradi svojih velikih možnosti pomaga današnjemu trpečemu človeštvu.

NA GROBU BRATA KLAUSA

Tudi obisk kraja Flüeli, kjer je živel »oče Švice« samotar sv. Nikolaj iz Flüe ((1417-1487), ki je pokopan v bližnjem Sachselnu, je papež izrazil za poziv k mednarodni solidarnosti. Če je svetnik v svojem času pozival rojake, naj delajo za medsebojno pomirjenje in se ne mešajo v zadeve drugih ter postal tako utemeljitelj splošno znane švicarske nevtralnosti in s tem narodnega bogastva, pa je treba danes dodati, da švicarsko gospodarstvo in bančni sistem ne smeta biti, čeprav nehoti podpora vojskovanju po svetu in mednarodnim krivicam. Besede, jasne, pa tudi odločne.

Iz rojstnega kraja »brata Klaus«, kakor ga Švicarji kličejo, je papež odpotoval v srce katoliške Švice, v benediktinski samostan Einsiedeln, ki je tudi nam zamejskim Slovincem dobro poznan, saj smo že ponovno poročali v to mogočno svetišče k Materi božji.

EN DAN V EINSIEDELNU

Sv. oče se je tu pomudil ves dan ter se sestal tako s škofi in duhovniki kot laiki. Eni in drugi so mogli izraziti svoje poglede in papež je stvarno odgovarjal. Nekateri duhovniki so osporavali duhovniški celibat, zahtevali, da se pripusti k sprejemu zakramentov osebe, ki so se ločile pa znova poročile, terjale večje razumevanje za sobrate, ki so duhovništvu zapustili ter bolj splošno uporabo skupne odveze. Sv. oče je v odgovorih ostal v svojih stališčih nepopustljiv. Duhovnikom oporečnikom je dejal: »Nisem pripravljen, da predstavljam misljenje večine švicarske duhovščine.«

Škofe (teh je deset, škofij pa komaj pet: Lugano, Chur, Sankt Gallen, Basel ter Zeneva-Lozana-Fribourg) je pozval, naj bodo povezani med seboj, pa tudi s papežem. Tako škofom kot duhovnikom pa je dejal, naj ne bodo malodušni in naj v središču svojega življenja postavijo molitev in Eucharistijo in ne pozabijo na pričevanje z življenjem. Na tožbo predsednika švicarske škofovske konference (msgr. Schweryja, da se nekateri verniki (zlasti tradicionalisti) zelo radi obračajo naravnost na Apostolski sedež mimo svojih škofov je papež odgovoril: »Ni mogoče biti s papežem brez povezave s svojim škofom, tudi pa ni mogoče biti s škofi brez povezave z načelnikom kolegija škofov,« tj. papežem.

V Einsiedelnu se je papež sestal tudi s časnikarji, ki jih je opozoril, naj bodo vedno odprti za resnico, nadalje je obiskal bolnike v tamkajšnji deželni bolnišnici in jih nagovoril, zadnje srečanje v petek zvečer pa je posvetil mladim. Najprej se je razgovarjal s predstavniki raznih katoliških združenj, nato pa je na športnem igrišču pozdravil 8.000 mladih. Dejal jim je, da kadar kritizirajo, naj to storijo v težnji, da gradijo, ne pa razdirajo in naj ljubijo Cerkev.

MED IZSELJENCI IN BEGUNCI

V soboto 16. junija se je sv. oče podal v slikovito mesto Lucern ob Vierwaldstättskem jezeru. Brez dvoma je bil tu najbolj toplo sprejet.

Dopolndne je bilo na programu srečanje z izseljenci in begunci. Prišlo jih je 15.000 iz 26 narodnosti. Treba je vedeti, da je v Švici na delu 900.000 tujcev, beguncev pa je 40.000. Od 1965 do 1974 je bilo kar pet referendumov, ki naj bi omejili prisotnost tujcev v Švici. Vsi so bili zavrnjeni, a že to, da so bili izvedeni, priča, da se danje javno mnenje tujcem ni naklonjeno. Nekateri, ki so govorili, so se sv. očetu potožili, da če so našli kruh v Švici, pa pogrešajo človeško toploto in živijo neprestano v strahu, da bodo ob službeni mesta. Neko dekle je v hrvatskem jeziku naštel postaje križevega pota izseljencev: brezposelnost, delo z omejenim delovnim časom, izguba službe. V imenu beguncev je papeža pozdravil neki Vietnamec.

Sv. oče je v govoru, v katerem je uporabil italijanščino, španščino, portugalsčino in poljščino, poudaril, da je človek najprej človek in nato šele delavec; treba je upoštevati njegove težnje in spoštovati njegove pravice, Švica pa naj ostane zvesta svoji človečanski tradiciji. Razne narodnostne skupine je pozdravil v njihovih jezikih, tako Slovence, Hrvatce, Čehe in Slovake, Ukrajince, Litvance, Madžare, Vietnamce, v angleščini in francoščini pa je nagovoril tiste, ki v svojih državah govorijo katerega izmed teh dveh svetovnih jezikov.

Popoldne istega dne je papež opravil sv. mašo za švicarske katoličane nemškega in retoromanskega jezika. Govoril je o krščanskem upanju, ki daje moč sredi nadlog in težav. V trenutku, ko se zdi, da se najvišje vrednote rušijo in se čuti svet zaradi sporov med Vzhodom in Zahodom, Severom in Jugom vedno manj varen, ostaja upanje v Gospoda, ki nas vodi po varni poti.

POSVETITEV NOVIH DUHOVNIKOV

Na večer sobotnega dne se je sv. oče vrnil v Einsiedeln in tam še enkrat prenočil, v nedeljo pa prispel v mesto Sion (Sitten po nemško) v kantonu Wallis. To mesto ob reki Rodan je obstajalo že v rimskih časih. V bližini je v Eclunu ob Zenevskem jezeru semenišče tradicionalističnega, od Cerkve suspendiranega nadškofa Lefebvra, ki je 9. junija letos posvetil 26 novih diakonov in subdiakonov.

Tudi sv. oče je opravil duhovniška posvečenja, novim služabnikom Cerkve pa priporočil, naj bodo moške molitve, uboštva, služenja, zvesti papežu in škofu. Ker so se dali Kristusu celostno, zato naj ostanejo zvesti tudi celibatu. Ljubijo naj Cerkev sedanjosti, tako kot je pač, v bogoslužju naj se držijo obstoječih predpisov, medsebojno pa bratsko podpirajo.

Pri molitvi angelskega češčenja je omenil pomen gora, ki vabijo v božji obljem, pred odhodom pa povabil vse svet, naj se od Švice nauči sožitja med različnimi jeziki in kulturami. Končalo se je tako to 22. papežovo potovanje izven Italije, zelo svojsko in precej drugačno od prejšnjih. Bilo je gotovo obogateno tako za papeža kot švicarsko Cerkev in ljudstvo.

J. K.

Pretrsljive ugotovitve

Don Egidio Viganò, ki je bil v sredo 28. marca v Rimu ponovno izvoljen za vrhovnega predstojnika salezijanske kongregacije, je po izvolitvi dejal navzočim sobratom:

Prihodnje leto 1985 bo mednarodno Leto mladih. V teh dneh sem se srečal z najbolj odgovornimi za mladinska vprašanja, ki to leto pripravljajo. Njihove ugotovitve so me pretresle. Tisti, ki spremljajo položaj v razvitih deželah Evrope, trdijo, da bodo mladi po letu 2000 v veliki manjšini. Zaradi sedanjega načina življenja in izobraževanja bodo mladi brez življenjskega spomina, ne bodo rasli iz korenin, ne bodo poznali bogastva preteklosti in kulture, ne bodo imeli nobenih življenjskih idealov, nobenih idej, ne bodo pripravljeni na življenjski boj. Razkropljeni bodo prodajali dolgočasje in se predajali lahkotnemu uživanju.

Za mlade ostaja samo še ena možnost: srečanje s skrivnostjo. Samo doživetje skrivnosti jih bo prebudilo, pritegnilo. Mladi menijo, da smo starejši odgovorili. Pomehkužili smo se, zato smo brez notranje moči. Prav to pa je največji greh našega časa, saj ugaša vsakršno upanje, zapira vrata resnični prihodnosti, ubija človekovo dostojanstvo. Salezijanci smo prvi poklicani, dajati mladim odgovor. Zato moramo znova odkriti značilno Don Boskovo svetost in njegovo tipično duhovniško delo za mlade.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Z veliko večino 495 glasov je bil za novega rektorja turinske univerze izvoljen prof. Mario Umberto Dianzani, ki so ga predlagali katoliško usmerjeni docenti in študenti. Prejel je 200 glasov več kot dosedanj rektor prof. Giorgio Cavallo, ki je vodil univerzo devet let. Politično je pripadal liberalni stranki, bil njen svetovalec v občinskem svetu v Turinu in zapleten v frimasonsko ložo P2. Svojega poraza na univerzitetnih volitvah Cavallo ni znal prenesti. Napisal je polemično pismo na prosvetnega ministra Falcucci-jevo in takoj odstopil, čeprav bo prof. Dianzani nastopil svoje službeno mesto šele jeseni ob začetku akademskega leta. Novi rektor ima 59 let in je doktoriral v medicini in farmaceutiki, poučeval pa na univerzah v Sieni, Genovi, Cagliariu in Messini.

■ Vodja Palestinske osvobodilne organizacije (PLO) Jaser Arafat se je v Rimu sestal z italijanskim zunanjim ministrom Andreottijem in predsednikom senata Cossigo. Arafat se je v Rimu udeležil pogreba Berlinguerja kakor tudi predsednik kitajske vlade Zhao Ziyang, ki se je tudi tiste dni mudil v Rimu.

■ Ko so bili na turističnem potovanju z ladjo, je 18 mladih Čehoslovakov izrabilo postanek v Benetkah in zaprosilo za politično zatočišče. Gre za študente in za razne profesionaliste. Italijanske oblasti so jih poslale v begunsko taborišče v Latino, kmalu nato pa so jih obiskale redovnice m. Terezije, neki češkoslovaški duhovnik pa jim je maševal.

■ V nedeljo 17. junija so bile deželne volitve na Tirolskem in Avstriji. Ljudska stranka, ki se prištevata med demokratske je od zadnjih enakih volitev leta 1979 še povečala število glasov. Prejela je 64,6 odstotkov (62,8) in 25 poslanskih mest (+1). Socialisti so nazadovali od 29,2 % na 25,3 % in izgubili en sedež (sedaj imajo 9 mest). Liberalci so ohranili svoja dva sedeža.

■ Stavkovno gibanje v ZR Nemčiji, v katerem so aktivni zlasti kovinarji, ki zahtevajo 35-urni tedenski delovni čas, je že povzročilo tri milijarde mark škode, če pa bo sedanje stanje trajalo še 14 dni, se utegne škoda povzpeti na 7 milijard mark. Zaradi sedanjih stavk je prizadetih 200 tisoč delavcev, predvsem iz kovinske in grafične stroke.

■ V zadnjem hipu so argentinske oblasti odkrile v repu letala, v katerem bi morala potovati Isabel Perón, vdova po umrlem predsedniku Peronu iz Buenos Airesa v Madrid, po najbolj sodobni tehnologiji izdelano bombo, ki bi morala eksplodirati 12.000 m visoko, ko bi bilo letalo nad Atlantikom. Letalo bi se razletelo nad morjem in tako ne bi bilo preživelih. Težko je zaenkrat reči, kdo je imel interes, da bi prišlo do izločitve Isabelle Perón iz argentinskega političnega življenja. Dejstvo pa je, da so mnogi skrajneži v peronistični stranki s svojo voditeljico nezadovoljni, ker je nekaj dni prej podpisal sporazum med Alfonsinovo vlado in peronističnimi sindikati.

Rast duhovniških poklicev

Število duhovniških poklicev je od leta 1970 do leta 1982 rahlo naraslo. To se vidi po številu bogoslovcev po semeniščih. Leta 1972 je bilo po semeniščih po vsem svetu 72.991 bogoslovcev, leta 1982 pa jih je bilo 73.001. Od leta 1970 je število bogoslovcev stalno padalo in je bilo najnižje leta 1975 in sicer 60.142, skoraj za 13.000 manj. Potem je začelo rasti in sicer najbolj v letih 1981 in 1982.

Zanimivo je, da število duhovniških poklicev najbolj raste v Afriki, Južni Ameriki in v Aziji. V Afriki je v omenjenem razdobju število bogoslovcev naraslo od 3.470 na 7.495; v Južni Ameriki od 5.041 na 11.959; v Aziji od 10.671 na 13.447. V tem razdobju pa je število bogoslovcev stalno padalo in sicer v Sev. Ameriki od 14.365 na 8.234; v Evropi pa od 33.971 na 25.630.

Te podatke je objavil Centralni statistični urad Cerkve v listu »L'Osservatore Romano« 16. maja letos.

■ Spodletel je še en poskus, da bi s pogajanjmi rešili krizo v britanskih premo- govnikih in tako se nadaljuje stavka 150 tisoč rudarjev v podzavljanih premogovnikih. Ta stavka traja že četrti mesec in nič ne kaže, da se utegne kmalu končati. Predvidevajo, da bo trajala še najmanj en mesec, lahko pa se zavleče celo do jeseni ali prihodnje zime.

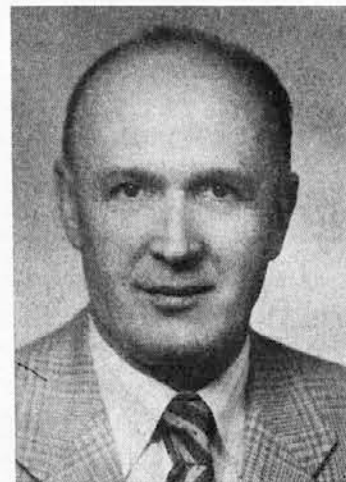
Smrt prof. Jožeta Seražina

V sredo 13. junija smo se na bazovskem pokopališču poslovili od pok. Jožeta Seražina, ki je umrl v Trstu 8. junija. Pogrebni obredi tako v kapeli tržaške bolnišnice, kakor tudi v cerkvi v Bazovici, kjer je bila pogrebna maša, in na pokopališču se je udeležilo več duhovnikov in lepo število kolegov in prijateljev raznih barv in miselnosti. Ob odprtem grobu se je od njega poslovil stanovski tovariš prof. Josip Tavčar. Tržaški oktet mu je zapel v cerkvi in na pokopališču. Ob zaključku šolskega leta v tržaškem semenišču je škof Bellomi zanj daroval sveto mašo.

Pok. Jože Seražin je bil doma iz Kazelj pri Sežani, kjer se je rodil 17. decembra 1914. Študiral je nekaj let v goriškem malem semenišču, nato v Tolminu. Maturiral je v Gorici, v Padovi je dokončal univerzo.

Po raznih preizkušnjah v predvojnih letih, po vojaški službi kot podporočnik in skoraj dvoletnem delu kot dopisnik med partizani na Cerkljanskem in v Črnomlju v Beli krajini je v oktobru 1945 nastopil službo profesorja na srednji šoli pri Sv. Jakobu v Trstu. Leta 1953 je prišel na licej »F. Prešeren«, nato kot ravnatelj na učiteljsko v Gorici, kjer je ustanovil šolo za vrtnarice, leta 1975 kot ravnatelj na trgovskem zavodu »Z. Zois« v Trstu, kjer je ostal do upokojitve leta 1977. Več let je poučeval slovenščino v tržaškem bogoslovju; med njegovimi učenci so bili tudi nekateri duhovniki in sam škof Bellomi.

Za višje srednje šole je napisal Rimsko zgodovino (1981) kakor tudi razna skriptna - slovenske in latinske slovnice.

Pokojnega Jožeta Seražina sem poznal iz mladih let, saj sem bil celo z njim na vojaškem naboru v Sežani. Vem, da njegova mladost v Kazljah ni bila lahka. Tu je dobil spoznal in doživel težave kmečkega življenja in dela. Že v mladih letih si je v potu svojega obraza služil vsakdanji kruh. Naučil se je vztrajnosti in delavnosti, skromnosti in blagosti. To so kreposti, ki so ga spremljale vse življenje. Ostal je zaveden Kraševca, zvest svojemu preizkušenemu narodu. To svojo zvestobo in ljubezen je skušal vliti tudi svojim učencem. Bil je učen in razgledan, tudi v verskih zadevah, a je bil tih in tiho je tudi delal in se boril. Bil je izredno dober človek in ni pridigal po svetu o svojih zaslugah, težavah in preizkušnjah. Imel je rad svojo družino in je bil nanjo ponosen. Bil je ponižen in iskren kristjan.

Dragi Jože, počivaj v miru!

Lojze Škerl

Uspeh skupne manjšinske liste

Izidi nedeljskih volitev za evropski parlament na splošno dokazujejo, da se številna predvidevanja niso uresničila. Pri nas v Italiji so npr. manjše stranke s težavo obdržale glasove, nekatere pa so zabeležile tudi izgube, čeprav jim je bilo splošno ozračje pred volitvami naklonjeno. Po drugi strani pa sta ponovno stopili v ospredje pozornosti dve največji stranki, tj. DC in PCI, ki sta se uveljavili kot dva glavna pola na škodo drugih manjših strank.

T. S.

NAPREJ!

Ostani neuklonljiv granit, odločen kot Martin Krpan — počakaj, kdaj se vname svit predolgo že pričakovan.

Ves narod gleda, kje je luč, da bo svetila nam na pot, obrni hitro tisti ključ, ki nam odprane v hram dobrot.

Vse širši čakamo obzor, naj nismo žrtve tujih trenj, pripravljeni smo na odpor in ne na ugašujoči stenj.

Odprimo vrata v širši svet — saj vseevropski mozaik zori za vrsto novih let, naprej, navzgor je hrabri krik!

Slovenska skupnost se je odločila za povezavo z drugimi političnimi gibanji etničnih manjšin, ker sama zaradi omejevalnega volilnega zakona ni mogla nastopiti z lastnim simbolom, kot je to lahko storila na lanskim parlamentarnih volitvah. Od vsega začetka se je zavedala določenih tveganj glede odziva volilcev na skoro povsem nov volilni znak, vendar je želela nadaljevati po poti manjšinske solidarnosti, začete leta 1979. Takrat se je koalicija manjšin in avtonomističnih gibanj zelo približala izvolitvi enega zastopnika v evropski parlament.

Ta prvi neuspeh je verjetno vplival pri letošnjih volitvah na slovenske volilce, da se niso odzvali vabilu v takšnem obsegu kot leta 1979 in glasovali za znak liste »Federalizem - Evropa narodov«, pod katerim je letos nastopala manjšinska koalicija in h kateri je s svojimi kandidati pristopila tudi SSK.

Poleg tega je treba upoštevati, da SSK nima takšnega propagandnega aparata in sredstev kot druge stranke, da bi lahko izvedla intenzivno in osebno propagando. Tudi tisk, zlasti slovenski, ni posvečal tem volitvam takšne pozornosti, kot jo običajno posveča drugim volitvam. Končno je treba še omeniti, da so leta 1979 za Union Valdotaïne glasovali tudi trža-

ški independentisti, ki letos niso sodelovali.

Ne glede na vse to Slovenska skupnost izraža posebno zadovoljstvo, da je manjšinska lista, pri kateri je sama aktivno sodelovala, letos končno dosegla svoj glavni namen, tj. izvolitve predstavnika v evropski parlament. Tudi to je za marsikoga eno od »presenečenj« nedeljskih evropskih volitev, a za manjšine v Italiji zelo pomembna uveljavitev. Zato naj gre zahvala vsem volivcem, ki so pripomogli k temu uspehu skupne manjšinske liste.

Avstrijska pomoč »Cerkvi v stiski«

Avstrijski katoličani so preteklo leto darovali skoraj 33 milijonov šilingov (3 milijarde in pol lir) za mednarodno dobrodelno ustanovo »Cerkve v stiski«. Ustanova je lani zbrala skupno 680 milijonov šilingov (56 milijard lir). Največ darujejo Zah. Nemčija, Francija, Švica, Belgija, Nizozemska in Italija. Ena tretjina zbranega denarja je bila dana na razpolago Cerkvi v vzhodni Evropi, po 22 % je dobila Cerkev v Latinski Ameriki in v Afriki. Preostala vsota je šla v pomoč za razvojne načrte v Aziji in za begunce v Evropi.

Na Koroškem narašča število župnij brez duhovnika

Od 337 župnij na Koroškem jih je zdaj 115 brez lastnega duhovnika. V dvanajstih do petnajstih letih jih bo že 165 do 170. Celovski škof Egon Kapellari je nakazal možnost, da bo dušno pastirstvo v župnijah brez lastnega duhovnika postalo »bolj pestro kot je bilo doslej«. V vedno večji meri naj bi prevzemali dušnopastirsko delo v takih župnijah laiki, redovne sestre in stalni (poročni) diakoni. Odgovornosti za župnijo naj bi preložili na več ramen kot doslej, je dejal škof. Pri tem pa je seveda treba paziti, da ne bi nastal vtis »nadomestnih« duhovnikov. Vedno bolj bo treba tudi laike izsolati za to, da bodo lahko samostojno, brez sodelovanja duhovnikov, vodili pobožnosti in besedna bogoslužja. Posebno na deželi mora priti do »preoblikovanja« dušnega pastirstva, ne pa do »zmanjšanja«.

■ Po dvodnevni razpravi je nizozemska parlament sprejel vladni sklep, da bo Nizozemska začela nameščati jedrske rakete šele leta 1988 in tudi to samo v primeru, če bo Sovjetska zveza povečala število raket SS20 v vzhodni Evropi. Nizozemska je tako edina od petih držav Severnoatlantske vojaške zveze, ki ne bo upoštevala dveh sklepov NATO pakta: da bo na njenem ozemlju stalo 48 raket (o številu bo vlada odločala šele leta 1985) in da bi se moralo rakete postaviti že leta 1986.

Trinajstič Breze pisateljev

Predsednik koroške pisateljske zveze prof. Walther Nowotny je prepričan, da prinaša število trinajst srečo. Letos junija je namreč Nowotny, ki je pred kratkimi pri celovški založbi Carinthia izdal zbirko angažiranega pesniškega pričevanja »Vor mir stand die Zeit« (Pred mano je stal čas) in 29. februarja na najbolj nemogoče dan koledarske učenosti že petnajstič v življenju praznoval svoj rojstni dan — tokrat je bil šestdeseti —, za svojo koroško pisateljsko zvezo trinajstič organiziral mednarodno srečanje pisateljev. To je bilo vsekakor in vsekoli zanimivo, tako za 59 zbranih pisateljev kot tudi za časnike in politike.

Znano je, da so literarni pogovori v zgornjekoroški vasi Breze (Fresach) nekaj posebnega. Kljub današnjim političnim mejam, ideološkim pregradam in različnim državnim sistemom jih družijo tehtno povezovalno hotenje skoraj vseh navzočih. Avtorji iz ZR Nemčije, Nemške DR, Avstrije, Švice, Luksemburga, Italije, Jugoslavije, Poljske, Češkoslovaške, Madžarske in Romunije so se tudi letos zapisali iskanju skupinskih povezovalnih poti kljub različnosti družb, jezikov in prostorov, v katerih delujejo.

Kar dva letošnja referata sta bila posevčena posebnim problemom evropskih nacionalnih literatur. Tako je Otto Javor iz Madžarske razčlenil dosedanjí razvoj in duhovne razsežnosti madžarske literature, medtem ko je Nora Juga iz Romunije predstavila značilnosti sodobnega romunskega pisanja in spregovorila o posebnem razmerju med romunsko literaturo in literaturo nemške manjšine v Romuniji.

Filozofske, družbene in tehnične probleme sodobnega pisanja in pisateljevanja je žal predvsem shematično in težno premeril mladi Urs Mäder iz Švice. Zato pa je Barbara Bronnen iz ZR Nemčije v letošnje koroške pisateljske razgovore vnesla novo razsežnost. Njen duhovito razgiban, s humorističnimi preblikmi prekriti poseg je bil predvsem avtentično pisateljsko pričevanje. Da bi predočila zapleteni položaj piščice ženske v sodobni družbi, je uporabila sredstva ironije in pretiravanja. V Münchnu živeča avtorica se je zavzela za eno samo, nedeljivo literaturo, ki ni ženska ali moška, temveč le dobro ali slabo napisana literatura. S takim stališčem je ironizirala nekatere teze o tako imenovani ženski literaturi, kar je povzročilo precej ugovorov s strani zagovornic in zagovornikov strogo pojmovane ženske emancipacije.

Armin Stolper, dramaturg in pisatelj iz Vzh. Berlina, se je na strokovno utemeljen način približal dramskim religioznim izpovedim pomembnega nemškega ekspresionista Ernsta Barlacha, ki je znan predvsem kot mojstrski upodabljalec izrazitih, moderno oduhovljenih skulptur.

Slovenski delež na letošnjih mednarodnih pisateljskih razgovorih v Brezah je bil obsežen, aktualen in vedno znova de-

ležen vsesplošne pozornosti. Lev Detela je v svoj povezovalni referat o značilnostih kulturnih tokov v Srednji Evropi včeraj in danes vključil pomembne slovenske ustvarjalce Frana Levstika, Ivana Cankarja ali Edvarda Kocbeka. Predavatelj pa je opozoril tudi na dogajanja v hrvaški, avstrijski, madžarski, češki, poljski, romunski in italijanski literaturi.

V diskusijah so vedno znova sodelovali tudi slovenski avtorji iz Jugoslavije Jaro Dolar, France Filipič in Zarko Petan. Značilno so opozorili na marsikatero značilno dejstvo, po drugi strani pa so pokazali dokajšnjo mero humanistične vzajemnosti in željo po enakopravnem povezovanju med različnimi kulturnimi krogi — kljub določenim težavam v preteklosti in sedanjosti.

In navzočnost aktualne slovenske Koroške? Na Dunaju živeči koroški Slovenec Feliks Bister je npr. predstavil veliko slovensko-angleško antologijo koroškega slovenskega pesništva, ki bo v prevodu Herberta Kuhnerja in z ilustracijami Valentina Omana v kratkem izšla pri Mohorjevi družbi v Celovcu. Feliks Bister in prevajalec v angleščino Herbert Kuhner pa sta spregovorila tudi o skupni pesniški zbirki Milene Merlak in Leva Detele, ki bo v trojezični slovensko - nemško - angleški izdaji in z značilnimi umetniškimi ilustracijami prav tako v naslednjih tednih izšla pri celovški Mohorjevi družbi, tej najstarejši slovenski knjižni založbi.

Škoda, da glavnina slovenskih koroških pisateljev v Breze ne prihaja. Kaj je res pravilneje, če ostaneš lepo doma, v svojem prav, in se ne odpraviš na prepih v svet, kjer bi kljub krivicam, ki so se ti morda zgodile, pred za vprašanju narodov zavzetim mednarodnim forumom lahko razložil svoja stališča in informiral o svojih pogledih javnost nadregionalnih razsežnosti? Tudi slovenski koroški pisatelj bi prav tako kot nemški Korošec lahko oblikoval te vsekakor duhovno lepe Breze, za to pa bi moral stopiti čez lastni prag in se soočiti tudi s tujim in drugačnim, kot se tudi to »tuje« mora vedno bolj spoznati s slovensko stranjo koroškega obraza!

Lev Detela

ZORA SAKSIDA:

Sračje gnezdo

V »Pastirčku« se skoro v vsaki številki oglašajo s svojimi pesmimi učiteljica Zora Saksida. Zato njene pesmi poznajo vsi otroci, ki ta list berejo. Toda pesnici so se nabrale še druge pesmi, ki jih v »Pastirčku« ni objavila. Te je sedaj zbrala in jih v samostojni zbirki poklonila »sem svojim nekdanjim učencem na Goriškem in Tržaškem«.

Zora Saksida je namreč učila na osnovnih šolah najprej na Tržaškem, potem na Goriškem. Njeno zadnje mesto je bilo

ga zasedanja bodo prejele škofovske konference. Priprava na zakrament zakona je v posameznih škofijah zelo različna.

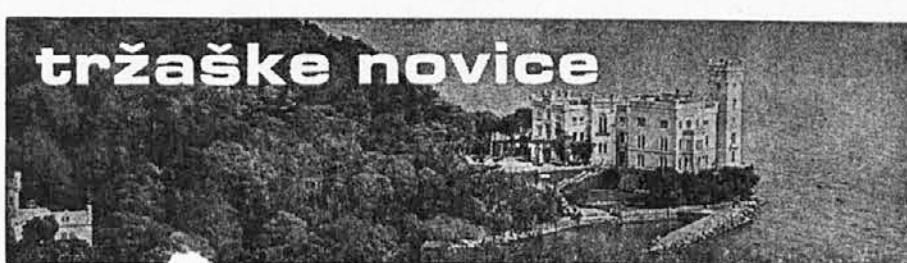
Župnije brez lastnega duhovnika

Linški pastoralni teolog univ. prof. dr. Wilhelm Zauner je imel predavanje o dosedanjih izkušnjah z župnijami brez lastnega duhovnika. Predavatelj je poudaril, da pri nadalje obstajajočem pomanjkanju duhovnikov nobena rešitev ni resnično zadovoljliva, svaril pa je pred navideznimi rešitvami, ki bi obstajale v tem, da bi skušali pomanjkanje duhovnika v župniji zbrati. Bolje je, da so si ljudje svesti pomanjkanja duhovnika, kot pa da bi imeli vtis, da gre nazadnje tudi brez duhovnika; ljudje morajo čutiti, da župniji brez lastnega duhovnika nekaj bistvenega manjka.

Kako je s to zavestjo pri nas?

Hiša za žene v Celovcu

V Celovcu so odprli »Hišo za žene«, ki sta jo blagoslovila celovški škof Egon Kapellari in evangeličanski župnik Herwig Sturm. Stavba je namenjena kot zatočišče za zakonske žene, s katerimi možje grdo ravna. V njej je prostora za 20 žena. Z njimi so lahko tudi njihovi otroci. Škof Kapellari je ob odprtju Doma dejal, da take hiše sploh ne bi smelo biti, da pa je kljub temu potrebna. Škof je ženam zaželel, naj bi hiša prispevala k temu, da ne bo večala trpljenja, temveč ga lajšala, če ga že ni mogoče odstraniti.

tržaške novice

Medsebojno sporočanje zakoncev

»V izredno težkih časih za človeštvo, s tem pa v zelo težavnih okoliščinah vsakega naroda, posebej manjšinskega, kot ste tukaj vi, Slovenci v Italiji, je nadvse važno zavesti se, kje je rešitev. Kje je rešitev za človeštvo, kje za vsak narod, kje in kakšno je reševanje vaših težav. Rešitev seveda ni preprosta, ker je sodobno življenje človeštva silno zapleteno. Vendar bi bila stiska sodobnega človeka veliko lažje rešljiva, ko bi upoštevali enega izmed najvažnejših dejavnikov njegovega srečanja za zakonce in družino, a tu je trdna zakonska zveza in družina.«

S temi besedami je začel svoje predavanje p. Vital Vider na zadnjem letošnjem srečanju za zakonce in starše, ki ga je organiziralo Slovensko pastoralno središče v Trstu v ul. Risorta 3.

Usoda otrok, naroda in človeštva je odvisna od usklajenega zakonskega življenja. Usklajeni družinski odnosi pa so možni le, če prihaja med zakoncem do medsebojnega sporočanja. Najprej so tu vsakodnevni dogodki v družini in v življenju zunaj družine. Koliko si morata zakonca vsak dan povedati!

Mož in žena doživljata svojo vlogo moškega in ženske različno. Zato si morata sporočati, kako to doživljata, ker sicer ne more priti med njima do ujemanja in ljubezni ter medsebojnega dopolnjevanja.

Prav tako se mož in žena razlikujeta po značaju, po okolju, iz katerega sta izšla, po izobrazbi, zaposlenosti, okusih, zanimanjih. Te razlike naj kar ostanejo, vendar je potrebno, da drug drugega seznanjata s temi različnimi osebnimi značilnostmi in pogledi. Tudi svet velike telesne bližine ni mogoč brez medsebojnega nenehnega sporočanja o njegovem vsestranskem doživljanju. Enako tudi vzgoja otrok bo uspešna le, če se ji bosta posvetila oba, oče in mati. Zato je tudi pri vzgojiteljski nalogi potrebno, da si

mož in žena izmenjujeta svoje mnenje.

Pomembno je tudi sporočanje med zakoncem glede tvarnih dobrin, do katerih pa naj ima seveda kristjan takšen odnos, ki je v skladu s Kristusovim naukom.

Se in še bi lahko naštevali, o čem si morata mož in žena sproti sporočiti. Med temi je prav, da ne pozabimo na področje vere in njenega doživljanja. Kako različno doživljata Boga možki in ženske! Dejstvo pa je, da se zakonca mnogokrat pogovarjata samo o nekaterih področjih ne spodobijo govoriti, na primer o doživljanju telesnosti ali o veri ali o čem drugem. Še huje pa je, da nekateri sploh ne čutijo potrebe, da bi se med sabo razgovarjali, dovolj jim je, da živijo skupaj pod isto streho in skrbijo za zadovoljitev tvarnih potreb. Nimajo si kaj povedati. Takšno stanje je zelo nevarno za zakonsko zvezo.

Zakonca se morata iz dneva v dan truditi za čim globlje medsebojno sporočanje, da bosta postopoma gradila odprto zakonsko skupnost. V takšni skupnosti se zakonca v celoti skladata kot človeka. Spoštujeta posebnosti drug drugega. Drug drugega ne omejujeja in ne ovirata. Spodbujata osebno rast, pri čemer ne zamenjata skupne rasti. Sprejemata spremembe in nove zamisli. Nista brez nespornostim v prepričanju, a le-ti ne ogrožajo njunega odnosa. Njuna skupnost temelji na ljubezni. Do take odprte ljubezenske skupnosti pa seveda moreta počasi priti samo s pomočjo nenehnega medsebojnega sporočanja.

Toda ne smemo pozabiti na še neko drugo obliko sporočanja, to je sporočanje Bogu o sebi in o sozakoncu. Ob tem pa moramo dopuščati, da tudi Bog nam skoroča, kaj o vsem tem misli. Skupna molitev in skupno versko življenje vernih poročenih je potem krona medsebojnega sporočanja, kjer zakonca čutita veliko resnico, da je po zakramentu zakona med njima tretji — Kristus.

M. B.

Uspela šolska prireditev

Starši in prijatelji šolske mladine so v nedeljo 10. junija preživeli v rojanskem Marijinem domu skoro dve uri prijetnega oddiha. Za zaključek šolskega leta je srednja šola »F. Erjavca« v Rojanu priredila nastop s pevskimi točkami in igro švedske pisateljice Lindgren Astrid »Pika Nogavička«.

Vsi »A« razredi so pod vodstvom prof. Nade Zerjal-Zaghet najprej zapeli štiri pesmi: Mojo srčno kri škropite (V. Vodopivec), Slovenska zemlja (po tržaški narodni), Na širnem Primorju (U. Vrabec) in Leti pesem (E. Cossetto). Občinstvo je nagradilo pevce in pevovodkinjo z aplavzom. Zlasti zadnja pesem, manj znana, je požela veliko priznanje.

Barvita in polna mladostne razigranosti je bila igra »Pika Nogavička«. Ni ji manjkala nobena od značilnih pritiklin pristne »Pikice«: pegasti obraz, ognjeni štrleči čopki, šaraste nogavice, obuvalo »la Charlotte«, dovolj udobno za miganje s prsti in prikladno za Pikin kozarški ples. Razgibana Pikina igra je ustvarjala nepretrgane komične prizore v splošno zabavo gledalcev. Enako priznanje pa seveda velja tudi za ostale igralce.

Kar se po knjižnem tekstu ni dalo na odru izvajati, je režiserka dopolnila z vmesnimi pevskimi in drugimi vloži ter tako igranje posrečeno razširila in popestrila. Prof. Lučko Susić poznamo po izvirnih mladinskih radijskih oddajah in po odrskih mladinskih igranjih kot dobro režiserko. Zato ji gre zahvala, da si poleg poklicnega dela v šoli in družini naloži še dodatno breme nelahkega dela prireditve na odru.

Vseh 30 učencev te šole pa zasluži še posebno priznanje, ker so na lastno pobudo zamislili in izdelali odrsko scenarijo. Pikica je pač morala nekje stanovati in njeni součenci so ji poklonili lepo izdelano in poslikano vilo »Cira-Caras«.

Na koncu še skromna pripomba. Vsa, kaj bo še tako dovršeno dogajanje na odru, kvari ogromna temna senca oseb, ki se ustvari zaradi nezadostne in nepravilne razsvetljave, ko se prizori odvijajo pred zunanjo zaveso. S primerno namestitvijo luči bi se ta nedostatek zlahkoto odpravil.

F. V.

Kolonkovec

Kresovanje in 5. obletnica PD Kolonkovec. V soboto 23. junija ob 19. uri bo tradicionalno »kresovanje« z bogatim kulturnim sporedom. Za veselo razpoloženje bo skrbel ansambel »Veseli godci«, kioski pa bodo nudili prigrizek in domače vino.

Naslednji dan, v nedeljo 24. junija ob 10. uri odprtje razstave krajevnih vin, ki so jih pridelali domači vinogradniki. Ob 18. uri se odpro kioski. Sledi kulturni program in nastop ansambla »Taims«.

Volilni izidi na Tržaškem

Občina Milje: PCI 4.471, DC 2.274, PSI 641, PSDI 314, PLI-PRI 872, DP 117, PR (radikali) 412, MSI 352, SVP (Južnotirolska ljudska stranka) 29, Liga Veneta 66, za Evropo narodov (EN) 50.

Občina Dolina: EN 370, PCI 2.260, DC 625, PSI 368, PSDI 120, PLI-PRI 192, PR 143, MSI 74, DP (proletarska demokracija) 50, LV 34.

Občina Repentabor: EN 75, PCI 231, DC 89, PSI 55, PSDI 10, PLI-PRI 36, DP 9, PR 16, MSI 24, SVP 4, LV 2.

Občina Zgonik: EN 128, PCI 761, DC 205, PSI 145, PSDI 10, PLI-PRI 36, DP 19, PR 54, MSI 69, SVP 5, LV 8.

Občina Devin-Nabrežina: EN 476, PCI 1.852, DC 1.352, PSI 472, PSDI 194, PLI-PRI 572, DP 77, PR 256, MSI 356, SVP 19, LV 64.

Iz Slovenije

Seja slovenskih škofov

V škofijskem domu v Mariboru je bila 5. junija deseta seja Slovenske pokrajinske škofovske konference. Najprej so bila poročila o dejavnosti škofov med zadnjima dvema sejama. Tako je nadškof Suštar obiskal rojake na Švedskem, mariborski pomožni škof je bil v ZDA, ljubljanski pomožni škof Kvas pa med našimi izseljenci v Franciji.

Leto duhovnih poklicev se bo začelo 8. septembra letos, končalo pa prihodnje leto. Tako se bo delno krilo s svetovnim Letom mladih, ki so ga za 1985 napovedali Združeni narodi. Iz Rima je prišlo dovoljenje, da se lahko tudi v Cerkvi na Slovenskem uvede služba stalnih diakonov.

Govora je tudi bilo o nekaterih na novo prevedenih knjigah sv. pisma nove zaveze, ki jih škofje še niso pregledali in o sodelovanju slovenskih škofov v jugoslovanski škofovski konferenci.

Lep glasbeni večer v ljubljanski Filharmoniji

V nedeljo 26. ter v ponedeljek 27. maja je v dvorani Filharmonije nastopal pevski zbor »Consortium musicum«. Ta pevška skupina, ki uspešno deluje v Sloveniji že več kot 15 let in je za svoje delovanje prejela veliko priznanj, je tudi tokrat posredovala občinstvu zanimiv glasbeni program. Predstavljeni sta bili deli dveh italijanskih avtorjev, ki spadata v vladarsko dinastijo opernih skladateljev, in sicer Messa di gloria Giacomina Puccinija ter Stabat mater Gioacchina Rossinija.

Giacomo Puccini, ki je bil star 18 let, je v zahvalo, da je srečno končal srednjo šolo, zložil Glorio, ki jo je dve leti kasneje dopolnil z ostalimi mašnimi deli (Kyrie, Credo, Sanctus, Benedictus in Agnus Dei). Ker je Gloria po italijanski cerkvenoglasbeni tradiciji najboljširše del mase, je skladba dobila ime Messa di Gloria. Puccini je zložil mašo pod močnim vplivom Verdija in Bellinija, vendar se v njej kažejo že odlike pozneje tako uspešnega opernega skladatelja: glasbeni temperament, sveža melodična invencija in tehnična popolnost v polifoniji in instrumentaciji.

Gioacchino Rossini ni bil še star 40 let, ko je (1832) potoval po Španiji in na prošnjo madriidskega bančnika Aguada obljubil, da bo zložil skladbo za neko samostansko cerkev. Ze čez dva meseca je poslal opatu partituro kantate Stabat mater. Prvo izvedbo pa je delo doživelo po manjši predelavi šele leta 1842 v Parizu. Kantata v vsakem taktu dokazuje, da jo je zložil operni skladatelj. Spevne melodije, plastična deklamacija in živa ritmika so glavne odlike dela, ki spada v vrh italijanske cerkveno glasbene tradicije.

Koncert je lepo uspel. Vsi nastopajoči: zbor, solisti in orkester so skrbno in spretno izpeljali svoje naloge, poslušalci pa so jih na koncu nagradili z dolgim aplavzom. Zdi se nam pa škoda, da tak koncertni program ne bo doživel ponovitve v kakšnem italijanskem mestu.

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Družinski dan v Gorici

Ob koncu delovne sezone je zelo na mestu, da se ob skupnem prazniku spomnimo naših družin. Med letom gredo mladi svoja pota in imajo svoje dejavnosti, starši pa prav tako imajo svoje skrbi. Od koncu delovne sezone pa naj bi se starši in njih otroci skupaj srečali pri sv. maši, v dvorani in potem tudi pri zabavi.

To se je izpeljalo v nedeljo 17. junija v Gorici v okviru Katoliškega doma in mladinskih skupin, ki se tam zbirajo. Dopoldne je bila skupna maša na Placuti, kjer so tudi imeli cerkveni praznik sv. Vida. Starši in njih otroci so napolnili cerkev. Pri maši so vsi sodelovali s petjem in prošnjami. Veselje je bilo pogledati na cerkev, polno mladih ljudi in njih staršev.

Popoldne je bil najprej v dvorani Katoliškega doma kulturni del srečanja. Težji programa je letos nosil 5. razred osn. šole Fr. Bevk. Otroci tega razreda, ki jih je učila Mariza Perat, so najprej nastopili s petjem; na klavirju je spremljal učenec 5. razreda Miran Devetak ter Danijela Klanjšček; vmes sta Valentina Kristančič in Laura Hvalič zaigrali na flavto in Marko Gus na violino. V imenu očetov je spregovoril prof. Franko Žerjal, ki je v svojem govoru ovrednotil vlogo očeta v sodobni družini. Učenka 4. razr. osn. šole »O. Zupančič« Valentina Humar je lepo zaigrala na harmoniko, nakar je Nadja Fabris-Špacapan nagovorila navzoče v imenu mater. Nakazala je, kako naj bi v družini potekala vzgoja, da bodo vsi družinski člani zadovoljni.

Sledila je osrednja točka programa in sicer igra o pravljicnih osebah in živalih. Nastopili so palčki, Rdeča kapica, njena babica, volk, lovec in še drugi. Otroci so živo podali svoje vloge tako v besedi kot v petju in rajanju. Ta posrečen prizor, ki ga je sestavila Ljuba Smotlak, je režirala Mariza Perat.

K besedi se je oglasil še Andrej Košič, ki je kot predsednik odbora za novo telovadnico navzoče spodbudil, naj še naprej podpirajo to našo veliko akcijo. Prireditel v dvorani je zaključil ansambel goriških skavtov in skavtinj, ki so odpele in zaigrali nekaj modernih popevk. Program, ki je bil skrbno sestavljen je povezoval Kazimir Černic.

Srečanje se je nadaljevalo zunaj dvorane na prostem. Tam je ob pogrnenih mizah bila najprej dražba številnih predmetov, ki so jih darovali razni dobrotniki, izkupiček pa je šel za novo telovadnico. Tudi tu se je odlikoval Kazimir Černic, kateremu je vneto stal ob strani Jožko Košič. Prav zabavno je bilo slediti, kako so se razni ponudniki potegovali za predmete na licitaciji.

Sonce je bilo že nizko, ko se je začela igra »med dvema ognjema«, tekma v odbojki in drugi nastopi.

Prijetno vreme, dobra postrežba, prijateljska družba, vse je propomoglo, da je tudi letošnji Družinski praznik potekel v splošno zadovoljstvo in upamo, da tudi v korist naših družin. Vsi so si tudi lahko ogledali novo telovadnico, ki je že pokrita, kliče pa po notranji opremlitvi.

Hvala vsem, ki so se žrtvovali, da je nedeljski praznik tako lepo uspel.

Dva mladoletna dijaka prijavljena sodišču

Slovensko javnost je globoko vznemirilo sporočilo, da sta dva mladoletna dijaka, ki obiskujeta goriški trgovski zavod »Žiga Zois« in sta člana Slovenske zamejske skavtske organizacije (SZSO) v zamejstvu prejela sodni poziv, ker so jih agenti javne varnosti prijavili sodišču, češ da sta si ob veliki slovenski manifestaciji na Travniku v Gorici v nedeljo 20. maja prisvajala pravice, ki gredo le javnemu funkcionarju. Kasneje so prejeli enak poziv tudi trije člani SKPD »F.B. Sedej« v Steverjanu. Deželno vodstvo SZSO je v zvezi s tem postopkom izrazilo svoje začudenje in protest, ter v svoji izjavi pravi:

Gre za dva mladoletna fanta, dijaka trgovskega zavoda Žiga Zois v Gorici in aktivna člana slovenske skavtske organizacije na Goriškem. Kot taka sta sodelovala v rediteljski službi, in sicer ob vstopu v Gorico iz tržaške smeri, nedaleč od motela Nanut. Tam sta pomagala usmerjati promet udeležencev manifestacije proti vnaprej določenim parkiriščem. Policija je najprej nastopila z vprašanji o tem, kdo je izobesil lepake na nedovoljenih mestih,

za kar nista mogla vedeti. Nato so orožniki v civilu zahtevali, naj lepake odstranijo, česar nista storila, ker ni bila njuna dolžnost. Končno jima je bilo ukazano, naj se odstranita, kar sta tudi storila. Se prej pa so ju legitimirali.

Zdaj sta prejela sodno obvestilo z nasvetom, naj imenujeta zagovornika. Vodstvo Slovenske zamejske skavtske organizacije jima izraža vso solidarnost, obenem pa protestira proti ravnanju oblasti, ki so bile predhodno obveščene, da bodo prireditelji poskrbeli tudi za redarsko službo, kot je običaj na velikih manifestacijah. Zato je obtožba, da sta si fanta prilaščala uradne funkcije, povsem nerazumljiva in nesprejemljiva.

Enotna slovenska delegacija je takoj, ko se je razširila vest o sodnem pozivu, obiskala goriškega prefekta in mu izrazila svoje začudenje in ogorčenje nad takim ravnanjem varnostnih sil, saj ni bilo nobenega upravičenega razloga, da se mladince postavi pred sodišče.

Volilni izidi na Goriškem

Mesto Gorica: EN (za Evropo narodov) 889 (leta 1979 1.418), PCI 5.401 (4.695), DC 11.801 (11.865), DP 376 (198), PR 1.602 (1.931), MSI 2.367 (2.038), SVP 136 (205), PRI-PLI 2.744 (1.795), PSI 2.331 (2.254), LV 258 PSDI 1.786 (2.636).

Števerjan: EN 161 (201), DC 122 (83), PCI 179 (187), PD 6 (3), PR 6 (8), MSI 14 (6), SVP 4 (3), PRI-PLI 12 (12), PSI 34 (32), PSDI 11 (10), LV 2.

Sovodnje: EN 248 (284), PCI 515 (456), DP 15 (14), PRI 19 (25), MSI 14 (13), SVP 5 (3), PRI-PLI 32 (35), PSI 106 (140), PSDI 49 (38), DC 169 (136), LV 15.

Doberdob: EN 144 (185), PCI 594 (530), DC 128 (83), DP 21 (6), PR 19 (11), MSI 8 (9), SVP 5 (3), PRI-PLI 15 (19), PSI 57 (53), PSDI 13 (13), LV 3.

Tržič: EN 62, PCI 6.771 (6.687), DP 283, PR 1.043, MSI 1.121, SVP 48, PRI-PLI 1.672, PSI 2.297, PSDI 1.035, LV 87.

Ronke: EN 39, PCI 3.351, DC 1.938, PSI 736, PSDI 328, PR 250, DP 88, MSI 168, SVP 11, PLI-PRI 323, LV 16.

Krmin: EN 74, DC 2.053, PCI 2.123, PSI 589, PSDI 217, DP 82, PR 200, MSI 251, SVP 17, PRI-PLI 291, LV 28.

Bralci pišejo

Verska nevednost ali kaj?

Ko gre za mladinske radijske oddaje o cerkvenih zadevah, bi bilo prav, da se avtorji dobro informirajo in pregledajo svoje tekste, preden ti gredo v oddajo. Tako je bilo zadnjič slišati, da je binokostni praznik 50 dni po veliki noči in 40 (!) dni po vnebohođu, namesto 10 dni.

Vsak srednje izobražen kristjan ve, da je Kristus šel v nebesa 40 dni po svojem vstajenju in deset dni zatem praznujemo prihod Sv. Duha, kar binokosti tudi pomenijo (Pentecosté).

Šport

Zaključil se je odbojkarski turnir v spomin Petra Špacapana

V torek zvečer se je zaključil odbojkarski turnir, ki nosi ime po v prometni nesreči preranemu umrlem veliko obetajočem športniku. Za finalne tekme se je zbralo ogromno občinstva, ki je pozorno sledilo napetemu dogajanju na igrišču. Najprej sta se pomerili ženski ekipi Libertas iz Gorice in dekleta iz S. Giovanni al Natisone. Zmagale so prve in osvojile prvo mesto v svoji kategoriji.

Borba za prvo in drugo mesto v moški zasedbi se je nato razvila med V.B.U. iz Vidma in ekipo Rangers, tudi iz Vidma. Premoč V.B.U. je bila očitna, saj imajo v svojih vrstah trenerja in igralca Čeha. Čeprav so zmagali s čistim 3:0 se nasprotnik (Rangers) do zadnjega ni vdal. Lahko rečemo, da smo prisostvovali dobri lekciji lepe odbojke.

Sledil je zaključni pozdrav dr. Jožeta Vrtovca in izročitev pokalov. Goriška Olympia, ki je turnir organizirala, je osvojila četrto mesto v ženski in moški zasedbi. Zaključne besede po nagrajevanju so izzvenele kot voščilo in pričakovanje, da bi se naslednji podobni turnir vršil v novi telovadnici ob Katoliškem domu, ki je sicer že pod streho, potrebuje pa še veliko pomoči. Saj je znano, da ko spraviš hišo pod streho, ti manjkata vsaj še dve tretjini sredstev.

Romanje na Sv. goro

Slovenski verniki goriške nadškofije bodo v nedeljo 1. julija popoldne poromali k Materi božji na Sveto goro. Vabljeni so tudi Slovenci s Tržaškega in videmske nadškofije, da se pridružijo. Ob 15. uri zbiranje na Prevalu, ob 17. uri skupna sv. maša. Med mašo bodo peli združeni zbori in ljudstvo.

Radio Trst A

Spored od 24. do 30. junija 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Kozorog«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Nediški zvon.

Ponedeljek: 8.10 Sedma stopnja sreče. 10.10 Wagner: Večni mornar. 11.30 Literarni listi. 12.00 Skrivnost verstev. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 D. Feigel: »Detektiv Belin«. 14.30 Tja in nazaj. 16.00 Slovensko učiteljstvo pod fašizmom. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Koncert ob 15-letnici »Primorska poje« 2. junija letos v dvorcu Zemono pri Vipavi. (1. del). 18.00 Pod Matajurjan.

Torek: 8.10 Veter raznaša besede. 10.10 Wagner: Večni mornar. 12.00 Folklor narodov Jugoslavije. 14.10 »Dedek in njegova harfa«. 15.00 Naš jezik. 15.05 Mladi mladim. 16.00 Tiho, polglasno, krič. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Koncert ob 15-letnici »Primorska poje« 2. junija letos v dvorcu Zemono pri Vipavi (2. del). 18.00 Zora Tavčar: »Skrivalnica«, radijski igra.

Sreda: 8.10 Tiho, polglasno, krič. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Sprehodi med starimi spomeniki. 13.20 Naši zbori. 14.10 D. Feigel: »Ljudski glas - božji glas«. 16.00 Zori Perelo v spomin. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasbena kronika s Hrvaškega. 18.00 Primorski pesniki v prikazu Tarasa Kermaunerja.

Četrtek: 8.10 Trim za vsakogar. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Zdravniški nasveti. 14.10 Pisani otroški svet. 14.30 Naš jezik. 14.35 Tja in nazaj. 16.00 Na goriškem valu. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Niti življenja. 13.20 Dogodki in problemi. 14.10 D. Feigel: »Novi serum«. 16.00 Trim za vsakogar. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Marko Bitežnik. 18.00 Kulturni dogodki. 18.30 Naborna glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Tržaški oktet. 11.30 Beležka. 12.00 Glas od Režije. 14.10 Izbrana dela... 14.30 Naš jezik. 14.35 Halo, tu radio Trst A! 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Pihalni orkester »Brega« iz Doline.

DAROVI

Za Katoliški glas: Ladi Melcer 20.000; D. Z., Tržič 10.000; mama ob prvi obletnici smrti v spomin ljubljeneja in nepozabnega sina Edija Vecchieta 70.000; Majda Hreščak iz Avstralije namesto cvetja na grob moža Milana 30.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: knjižica M. 1.000.000; N. N. 300.000; N. N. 120.000; N. N. 100.000; N. N. 60.000; N. N. 20.000; družina Kranner v spomin na nepozabno sorodnico Nevenko 250.000 lir.

Za glasbeno šolo »Mirko Filej«: družina Sorč v spomin Nevenke Suligoj 100.000 lir. **Za cerkev sv. Ivana v Gorici:** Rozina Colja, Pevma 25.000 lir. **Za Našo pot:** zaveden Slovenec, Ronke 10.000; D. Z., Tržič 10.000 lir.

Ob 16. obletnici smrti moža Franca in 2. obletnici tragične smrti sina Marjota se ju z nezmanjšano ljubeznijo spominja žena in mama Marija ter daruje za Katoliški glas, za Zavod sv. Družine in za misijone po 25.000 lir.

Ob 50. obletnici proke darujeta Alojzij in Stefanija Frandolič za cerkev v Jamljah in za misijone po 100.000 lir.

M. M., Sovodnje: za katoliški tisk, za Našo pot in za misijone po 25.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: starši ob krstu Kristijana Ferfoglia 50.000; Rihard Rebula ob poroki hčerke Milene 50.000; priča ob isti poroki 10.000; Danica Brišček v spomin na teto Terezijo Škerlavaj 20.000; Leopolda Vremec 20.000; Danica Sosič 20.000; Darko Malalan 20.000; N. N. 30.000 lir.

Ob zaključku majniške pobožnosti na Opčinah: N. N. za cerkveni pevski zbor Opčine 25.000 in za OPZ-MPZ »Vesela pomlad« 25.000 lir.

Za cerkev na Ferlugh: Gemma Mantovan 4.000 lir.

Za lačne po svetu: Slavica Sulčič vd. Kocjančič ob 13. obletnici smrti svojega brata Josipa 15.000 lir.

OBVESTILA

Glasbena šola - Jamlje bo imela zaključni nastop v nedeljo 24. junija ob 19. uri na prostoru pred cerkvijo. Vabljeni!

Kolonija v Comegliansu. Vpisovanje se je začelo v torek 19. junija in se bo nadaljevalo vsak dan razen sobote od 18. do 19. ure na sedežu Slov. Vincencijeve konference v Trstu, ul. S. Nicolò 31/II., tel. 68762. Kdor ni še naredil prošnje, naj to stori čimprej pri šolskih ali občinskih bolniških asistentkah.

Koprski škof dr. Janez Jenko bo imel zlato mašo v stolnici v Kopru 8. julija ob 17. uri.

Duhovne vaje za žene in starejša dekleta bodo tudi letos v domu duhovnih vaj »Le Beatitudini« nad Trstom. Vršile se bodo od petka 10. avgusta zjutraj do nedelje 12. avgusta zvečer. Vodil jih bo lazarist g. Vinko Klančar. Prijave sprejema g. Jože Kunčič (tel. 040/220332).

Srečanje škofov in romarjev iz obmejnih škofij bo v soboto 18. avgusta pri Gospe Sveti na Koroškem. Lani je bilo tako srečanje na Brezjah, predlanskim na Sv. Višarjah. Prav bi bilo, ko bi se tega srečanja udeležili tudi romarji iz goriške in tržaške škofije.

Za slov. pastoralno središče v Trstu: N. N. 200.000; Marija Kenda 100.000; Ana Abram 100.000; N. N. 100.000; N. N. 100.000; udeleženci tečaja za zakonce in starše 100.000; N. N. 100.000; Marija in Marko 50.000; N. N. 50.000; N. N. 50.000; N. N. v počastitev spomina pok. svaka 50.000; N. N. 50.000; N. N. 43.000; N. N. ob hčerinem prvem sv. obhajilu 20.000; N. N. 20.000; N. N. 10.000; N. N. 10.000; N. N. 10.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 30.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Zahvala

Pripravljalni odbor za poimenovanje šole v južnem delu goriškega mesta po pisatelju Francetu Bevku se toplo zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli omogočili uspešno izvedbo tega poimenovanja.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega

dr. Jožeta Seražina

se toplo zahvaljujemo dr. Lojzetu Škerlu in msgr. Marijanu Živcu, g. Nemacu, don Allighieriju, rektorju semenišča in semeniščnikom, tržaškemu oktetu, prof. Tavčarju, bivšim kolegom in študentom iz Trsta in Gorice, raznim ustanovam, društvom, slovenskim šolam, radiu Trst A, vaščanom iz Bazovice, delovnim kolegom, piscem člankov, darovalcem cvetja in v dobrodelne namene ter vsem, ki so nam bili ob strani in počastili njegov spomin, Posebna zahvala dr. Martelancu in dr. Senčarju ter ge. Dorici.

Družina

Trst, 18. junija 1984

SLOVENSKI HOTEL »BLED« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLED« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX HBLED 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l. Kmečka banka Gorica v.z.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407